

Изключителната поетична сила в този израз: “Букетче цигански смях“! Просто ромската поезия избликва, дава плодове за един кратък период от време след 1990 г.

Христо Христов публикува стихосбирката си „Оркусова любов“ през 1996 г.

Той, като Усин Керим, ще говори за тежкото социално положение:

Животът се е спънал на прага,
а отгоре свети прожекторът
на поредното унижение.

„На сцената“

Или любовта:

Великата любов
великата любов,
която не да милва,
а да те обсипва
с пръски смях
единствено умееше...

В следващата си стихосбирка „Сълзи в рая“ (1998), текстът е успореден на цигански и на английски, Христов стига до много силни обобщения, до мотиви, които са нещо ново за ромската поезия.

Господи, да умра съм готов!
Греховен съм, а камбаните бият:
възвестяват твоя възкрес!
Нозете Ти в рани целувам
и знам, че пак ще умреш...

„Възкресение“

Или:

Искам твоя Дух
и не ми стига
изгревът самотен сред небето.